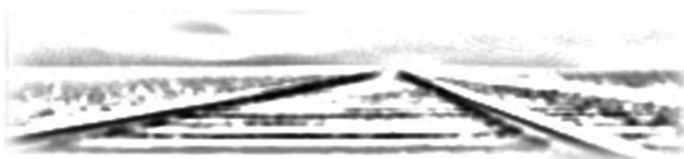

VOORBEELDEN VOOR ONS

Johan Schep

Voorbeelden voor ons

Vrouwen en mannen in de Bijbel

Voorbeelden voor ons
Vrouwen en mannen in de Bijbel

Copyright © Johan Schep

Redactie: Hugo Bouter
Vormgeving: Jan Paul Spoor
Eerste editie 2020
OudeSporen online uitgeverij

ISBN/EAN 978-94-91797-48-4
NUR 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch of mechanisch, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

*‘Al deze dingen nu zijn hun overkomen als voorbeelden
en zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, op
wie de einden van de eeuwen zijn gekomen’.*

1 Korintiërs 10:11

Inhoud

Voorwoord	9
Hagar, een Egyptische slavin	11
De knecht, Rebekka en Izak	15
Het leven van Jozef	19
Rachab, de hoer	21
De drie Jozua's	25
Koning Josafat	29
De profeet Micha	31
De profeet Zefanja	33
De jonge profeet Zacharia	35
Johannes de Doper en zijn bediening	39
De halfbroers en zussen van de Heere Jezus	41
De Kananese vrouw	45
De rol van Maria	49
De Samaritaanse vrouw	51
Het voorbeeld van Stefanus	57
Paulus' lijden voor de gemeente	61

Voorwoord

In de kopijmap van ons maandblad 'Rechtstreeks' stonden een flink aantal artikelen van Johan Schep. Gezien de hoeveelheid zou het nog vrij lang duren voordat ze in aanmerking zouden komen voor publicatie. Een aantal artikelen ging over vrouwen en mannen in de Bijbel. Het leek een mooie gelegenheid om die te bundelen tot een geheel, zoals u dit nu in handen hebt of voor u op het scherm ziet. Op deze manier kunnen wij nu deze voorbeelden of typen zoals de auteur ze beschreven heeft aan u voorstellen, zonder ze al te lang in de kopijmap 'onder het stof' te laten.

Ik moest bij het samenstellen van deze bundel denken aan de tekst uit 1 Korinthiërs 10 vers 11. Daarin wordt gezegd dat de voorbeelden die in de Bijbel beschreven worden ook tot waarschuwing dienen voor ons, op wie de 'einden van de eeuwen' zijn gekomen. Super belangrijk dus om eens te kijken naar wat deze vrouwen en mannen overkomen is, want we hebben er veel aan, zegt de Bijbel. Als we kijken naar het Griekse woord 'tupos', d.i. voorbeeld in 1 Kor. 10:11, betekent het strikt genomen het model waarnaar iets gemaakt of gevormd moet worden. In een andere zin kan het ook een af te raden voorbeeld zijn. Een waarschuwend voorbeeld dus, dat tot doel heeft mensen te waarschuwen niet hetzelfde te doen.

De typen in de Schrift kunnen ook voorbeelden zijn, die juist nagevolgd moeten worden. Personen die het navolgen waard zijn. Het is dus mogelijk dat het voorbeeld van een persoon of een type spreekt van de Heere Jezus. Vandaar de titel: 'Voorbeelden voor ons'. Wij hopen dat deze uitgave u van dienst zal zijn en mag ondersteunen in onze geestelijke vorming overeenkomstig

het beeld van onze geliefde Heer en Heiland. Zodat wij opgroeien in de genade en kennis van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als tot de dag van de eeuwigheid. Amen (2 Petr. 3:18).

Oost-Souburg, najaar 2020

Redactie OudeSporen,

Jan Paul Spoor

Hagar, een Egyptische slavin

Genesis 16

Hagar was een Egyptische slavin. Zij komt in Genesis 16 voor onze aandacht. Haar naam betekent: vlucht, of vluchteling. Slavernij en uitbuiting van mensen is nooit Gods originele plan geweest. Hagars positie als slavin was een gevolg van de zondeval. Hagar was geboren als slavin in Egypte en door de ongehoorzaamheid van Abram en Sarai om naar Egypte te reizen, werd zij als hun slavin gekocht. Abram en Sarai waren bij hun altaar (dat spreekt van gemeenschap met God) tussen Bethel en Ai weggegaan (Gen. 12). In Egypte hadden zij Hagar gekocht. Dat was aanvaardbaar in hun cultuur. Het leven is niet altijd eerlijk! Hagar was het eigendom van een ander, zonder dat zij er iets aan kon doen.

De volgende vragen hoor ik vaak als ik met mensen praat. Als God een goede God is, waarom is er dan slavernij. Waarom zijn er mensen die het zo slecht getroffen hebben, omdat hun wieg daar toen stond. Waarom zijn Abram en Sarai eigenlijk onze helden in het geloof? Zulke en nog andere vragen komen op je af. Maar toch is er een antwoord! Zij waren als echtpaar persoonlijk geroepen (Jes. 51:1-2). Zij wachtten lang op een baby, maar Sarai wilde God een handje helpen. Abram zei tegen Sarai: Het is goed. Voorheen had hij Amen tegen God gezegd (Gen. 15:13; 16:2). Bij God kwam het woord 'voorzeker' vandaan, bij Sarai het woord 'misschien'.

Er had rood licht bij Abram moeten gaan branden, maar hij gaf toe en nam Hagar als bijvrouw. Er moeten ook gevoelens geweest zijn. Hagar raakte in verwachting en verloor haar respect voor Sarai. Nu het niet zo gaat zoals Sarai dacht, krijgt Abram de schuld en het leven van Hagar wordt ondragelijk. Sarai kiest ervoor om een deel van het probleem te worden. Hagar vlucht in de woestijn en zij ontmoet de Engel van de Heere. Hij vraagt haar waar ze vandaan komt en waar ze naar toe gaat. Die Engel weet alles van haar, en Hij zoekt iemand op die zich buiten het verbond met Abram bevond.

Maar er is bij God geen aanzien van de persoon. Hagar hoorde dat het kind een jongetje was en dat zij hem de naam Ismaël moest geven; en zij moest teruggaan om zich te onderwerpen aan haar meesteres. Abram en Sarai hoorden dat Hagar een zoon verwachtte en dat de Engel bij haar was gekomen. Het zal diepe indruk gemaakt hebben om te horen dat de Heere hoort en ziet. Hagar kreeg een vraag, een opdracht en na haar gehoorzaamheid de zegen! De volgende jaren leefden zij met elkaar in de tent en Abram kreeg Ismaël lief. Als de Heere na 13 jaar aan Abram verschijnt en hem de naam Abraham geeft, leeft hij in het verleden. Hij zegt: Laat Ismaël toch voor U leven (Gen. 17:18). Hij bleef in het verleden steken.

Het christenleven is telkens een nieuwe start maken

De satan wil ons laten geloven dat onze zonden ons blijven achtervolgen. De les van deze geschiedenis is om niet voor de Heere uit te lopen; wij hoeven Hem geen handje te helpen. Sara gaf haar man later de schuld. Dat hebben we van Adam en Eva (Gen. 3:8).

Op Gods tijd raakte Sara ook in blijde verwachting. Dat moet Hagar wel in verwarring gebracht hebben. Hoe zit het nu met mijn zoon? En nadat Ismaël de kleine Isaak heeft geplaagd, zegt Sara: zij moeten weg. Abraham hoort van de Heere dat dit de juiste beslissing is (Gen. 21:1-13). Hij krijgt een belofte van de Heere en gehoorzaamt.

Abraham stuurt Hagar en Ismaël de volgende morgen vroeg weg, en zij gaat ronddwalen door de woestijn van Berseba. Ken jij die momenten dat je niet weet hoe het verder moet? En het water raakte ook op (Gen. 21:15-21). Hagar was machteloos en uiteindelijk gaf ze haar kind over aan de Heere en legde hem onder een struik. Het was het enige wat ze voor hem kon doen! Hebt

u zich ook wel eens zo machteloos gevoeld met uw kinderen. En hebt u hen daarna aan de Heere God overgegeven, van Wie we zeker weten dat Hij wel hoort en dat Hij ons ziet?

De Heere stelde hen niet teleur en Hij opende haar ogen, zodat zij die waterput zag. Twee keer staat er dat de Heere het gebed van de jongen *hoorde*. Laat dit een bemoediging zijn voor jonge mensen. De Heere hoort en verhoort je gebeden! Goed om te lezen dat Ismaël, evenals Jozef later, ondervond dat God met hem was (Gen. 21:20; 39:2).

Wat kunnen we verder nog leren van het leven van Hagar?

Als je leven moeilijk en verwarrend is, onthoud dan a.u.b. de volgende woorden:

1. Genesis 16:10. De Heere gaf aan Hagar een belofte, waar ze verder mee kon. Er zijn veel beloften van God. Ze zijn allemaal 'Ja' en 'Amen' (Jes. 41:10; 2 Kor. 1:20). Wees niet bang, want Ik ben met u. Wees niet vreesachtig, want Ik ben uw God. God is Dezelfde!
2. Genesis 16:9. Wij mogen rusten in Gods plan. Ik denk dat de terugkeer naar Sarai het laatste was wat Hagar wilde horen. Zij gehoorzaamde. Er is een weg die iemand recht schijnt, maar het einde ervan voert naar de dood (Spr. 14:12).
3. Genesis 21:19. Zie de voorzienigheid van de Heere om haar ogen te openen! Er was namelijk een bron. Ga er niet aan voorbij dat de Heere ons bronnen geeft. Iedere samenkomst kan zo'n bron zijn. Mijn God zal u overeenkomstig Zijn rijkdom voorzien van alles wat u nodig hebt in heerlijkheid door Jezus Christus (Fil. 4:19).
4. Genesis 16:13. Wij mogen altijd rusten in de aanwezigheid van de Heere God. Hagar kwam uit Egypte waar veel afgoden zijn, die niet kunnen horen en zien. Dit was nieuw: de Heere ziet en hoort! Jezus geeft Zijn discipelen deze belofte en zegt: Blijf in Mij. Alles wat je nodig hebt, is in Mij te vinden (Joh. 15:5). Alles wat door de Wijnstok gaat, komt ook in de ranken. Wij zijn één met Hem! In Zijn aanwezigheid kunnen we Zijn vrede ervaren. In Zijn aanwezigheid vinden wij antwoorden die het winnen van onze

vragen. In Zijn aanwezigheid hebben wij de kracht om overwinnaars te zijn. De Heere kan de vloek veranderen in een zegen.

Denk nog even aan het vruchtbare leven van Jozef (Gen. 50:20). Hij zegt tegen zijn broers: Jullie bedoelden het ten kwade, maar de Heere heeft het ten goede gekeerd. Jozef is gebruikt om zijn familie te redden, waaruit later de Heere Jezus is voortgekomen. Zij die Jozef de juiste richting wezen, waren nakomelingen van Ismaël (Gen. 37:25). Als wij wachten op Zijn tijd, dan roepen wij eens uit: Hij heeft alles wel gemaakt (Marc. 7:37). Dankjewel, Hagar!

De knecht, Rebekka en Izak

De Heilige Geest en de wederkomst

In totaal 318 keer wordt vermeld in het Nieuwe Testament dat Jezus terugkomt. Wij zullen Hem zien van aangezicht tot aangezicht, en wij zullen ook zijn zoals Hij is (1 Joh. 3:4). Hoe laat je die mooie ontmoeting nu al groeien in je hart? Dat kan door het gebed, door met Hem te leven, door Zijn Woord te bestuderen!

De Heere kent onze zwakheden. Daarom heeft Hij goed gereedschap gegeven. De Heilige Geest wil ons helpen in al onze zwakheden (Rom. 8:11, 26). De Heilige Geest openbaart ons ook de verre toekomst volgens Johannes 16:13-15. Mozes spreekt van de Heere Jezus en er zijn ook al typen van de gemeente in de vijf boeken van Mozes (Joh. 5:46). De hele geschiedenis van het Oude Testament staat ook vermeld in Romeinen 15:4.

Illustraties van Christus en de gemeente

Genesis 24 is het langste hoofdstuk uit het boek Genesis, en het volgt op hoofdstuk 22 waarin Izak zichzelf gewillig aanbood als brandoffer. Voor hem was er gelukkig een plaatsvervanger op het altaar. Hier vinden wij de woorden liefde en aanbidding voor het eerst in de Schrift.

Het initiatief kwam van vader Abraham (Gen. 24:2). Hij is een beeld van God de Vader. U ziet verder in dit hoofdstuk drie hoofdpersonen: Rebekka, Izak en de knecht. Wat de knecht moet doen is ongelofelijk. Hij moet in die onbekende

vrouw het verlangen opwekken om mee te gaan. Zij heeft Izak nog nooit gezien, zij gaat wel mee. Rebekka is een schaduwbeeld van de gemeente van God, en wij zien in dit hoofdstuk het werk van de Heilige Geest bij de voorbereiding van de bruid (Openb. 19:11; 21:9).

Alle mensen die geloven behoren nu tot de bruidsgemeente, die uit Joden en heidenen bestaat (Joh. 10:16). Wij zijn samengevoegd tot één kudde, met één Herder. De gemeente wordt genoemd: het huis van God, het lichaam van Christus, en de bruid van het Lam. Waarom wordt de gemeente een vrouw genoemd? Dat heeft te maken met liefde geven en ontvangen (Joh. 14:3-4; Ef. 5:25). De bruidegom wil de bruid graag bij zich hebben en de eerste dag beleven van het samen zijn.

De Heere Jezus wacht verlangend op ons in de hemel, want Hij heeft ons gekocht met Zijn kostbaar bloed. God gaf in de tussentijd de Heilige Geest, Die Jezus grootmaakt net zoals de knecht de roem van Izak liet zien. Laten we starten met de bruidegom in deze geschiedenis. Izaks naam betekent: welbehagen, lachen of vreugde. Hij kwam van de bron Lachai-Röi, d.i. de Levende, die mij ziet (Gen. 24:62-63).

De Heer wacht ook met spanning op Zijn bruid. Hij ziet ons. Hij is aan het bidden (Hebr. 7:25). Onze stem is als muziek in Zijn oren. Hij zit aan de rechterhand van God en Hij bidt voor ons. Jezus heeft passie voor ons. De kamelen in dit hoofdstuk spreken symbolisch ook van het gebed, want zij knielen aan het begin van de dag en eindigen ook met knielen om de last af te leggen. Het woord 'nemen' (Gen. 24:3), is in het Hebreeuws lakach, d.i. meelokken, dragen of leiden.

De knecht ging op weg met allerlei kostbaarheden (Gen. 24:10). Wat is de typologische les? Op de Pinksterdag kwam de Heilige Geest om de bruidsgemeente toe te bereiden (Joh. 16:14). Wij hebben de kracht van de Heilige Geest nodig om ons gaven te geven (Ef. 4:11). De knecht ging op zijn reis naar de waterput (vgl. Ef. 5:26). Dat spreekt van het water van het Woord, de Bijbel. De Heilige Geest doet niets buiten Gods Woord om (Rom. 10:17). Er is geen geestelijke armoede in dit hoofdstuk, de bruid wordt rijk gemaakt en krijgt allerlei geschenken. De nieuwe geboorte is uit water en uit de Geest (Joh. 3). Alleen Gods Woord en Gods Geest geven nieuw leven. Het leven is uit de Heere Jezus.

Wij zijn allen verbonden met Jezus (2 Kor. 11:2). Rebekka betekent: verbonden. Daarom gaan wij naar de hemel om met Hem verenigd te worden. De knecht is ook vakkundig. Hij stelt haar twee vragen (Gen. 24:23). Van wie bent u een dochter? En is er in het huis van uw vader ook plaats voor ons om te overnachten? Zo vraagt de Heilige Geest aan ons: Wie ben jij in Christus. En is er plaats om bij jou te blijven gedurende de nacht? Het antwoord van Rebekka was: Ik ben de dochter van Bethuel (d.i. God toegewijd), de zoon van Milka (d.i. een koningskind), die zij Nahor gebaard heeft (Nahor is de doorboorde). Alles is op grond van het werk van de Heere Jezus op het kruis. Wilt U bij mij de nacht doorbrengen, terwijl het donker is in de wereld? Zo is het leven door de Geest.

Toen kwam de knecht in het huis (Gen. 24:32). De Geest wil woning in ons maken (Ef. 3:16). De knecht blijft spreken over Izak en blijft ook geschenken geven om zijn meester aan te prijzen (Gen. 24:53). De knecht werkt hard en is doelgericht bezig, zodat zij meegaat. Het werk van de Heilige Geest vandaag vindt plaats door het Woord van de Heere God. Het zilver spreekt van de losprijs die voor ons is betaald. Daarvan werden ook de voeten van de pilaren in de tabernakel gemaakt. Het zilver is altijd een beeld van verzoening. Het goud spreekt altijd van Gods heerlijkheid (Hoogl. 5:11).

Vers 54. 'Laat mij naar mijn Heer gaan'. Wees altijd reisklaar. Verlangen wij ernaar?

Vers 55. 'Laat het meisje nog een dag of tien bij ons blijven'. Zo spreken nu ook velen.

Vers 57-58. De vraag wordt nu gesteld of er verlangen is naar de bruidegom? Zeg het ook in uw eigen hart. Rebekka zei: Ja. Zij verliet alles door het werk van de dienaar van Abraham. Door de Heilige Geest is er bij ons het verlangen naar Jezus.

Rebekka zat op een kameel en zij volgde de knecht. Onderwerp van het gesprek was Izak. Voor ons geldt: Zie, de Bruidegom. Ga uit, Hem tegemoet!

Vers 64. Uiteindelijk ziet zij Izak. Misschien verbaast het ons niet om Hem te zien (1 Joh. 3:2). Als u Jezus ziet, dan mag u alles achter u laten. Er is niets meer te wensen (Openb. 21:1-4). De Heere Jezus zal alle tranen afwissen. Dan zijn wij vrij van moeite en zorgen.

Vers 67. Zij werd hem tot vrouw. Voor ons is het speciaal de bruiloft *van het Lam*. Zijn offer was het bewijs van Zijn liefde. De bruiloft is de eerste dag voor een echtpaar om samen te zijn (Gen. 5:2). Eeuwig met Hem!

Het leven van Jozef

Gods plan

Jozef leek gedoemd om te mislukken, maar hij werd tot grote zegen (Gen. 37:1-5; 39:1-4; 7-9; 21-22; 41:14-17, 38; 45:1-8; 50:17-21). Als ik over Jozef lees, dan verbaas ik mij hoe hij het heeft gered zonder psychiater. Als hij zijn eigen identiteit had gebaseerd op zijn achtergrond en op de manier waarop anderen hem behandelden, dan zou hij depressief zijn geworden en evenals zijn vader vele jaren hebben verloren.

Jozef had net zoals zijn vader in eigen kracht de omstandigheden naar zijn hand kunnen zetten. Hij werd geliefd door zijn vader en ongezond gehaat door al zijn broers. Wij zijn allen in zekere zin slachtoffers als gevolg van de zondeval. Wij zijn opgevoed door onvolmaakte ouders en leven in onvolmaakte omstandigheden. Door het geloof ben ik pas bevrijd van mijzelf, en dat heb ik ook bij Jozef gezien. Ik ben geënt in de Heere Jezus en één plant met Hem geworden (Rom. 6:4-5). Jozef had het recht om zelfmedelijden te hebben, maar dan had het verleden geheerst over het heden. Jozef reageerde heel anders. Ons verleden hoeft het heden niet te bepalen. Wil je dat in het geloof tot je eigendom maken? Jozef is heel zegenrijk geworden (lees Gen. 49:22-24).

Jozef heeft door zijn dromen iets van God gezien (Gen. 37:5), net als zijn vader (Gen. 28:10-19). Er is een God, die er bij is en die een mooi plan heeft voor mijn leven. Dat heeft bij Jozef iets moois wakker geroepen. Hij ziet mij, hoort mij en roept mij. Als je dat gaat zien, ben je voor altijd 'verkocht'. Zijn oog is op

mij (Ps. 32:8). Jozef heeft de Heere op Zijn Woord geloofd. Koning Saul had ook iets van God gezien, maar heeft het verkwanseld. Jozef heeft zich vastgeklemd aan Gods beloften. De Heere was met Jozef (Gen. 39:2). Daarom was Jozef liever alleen in de gevangenis met de Heere, dan intiem met de mooiste vrouw van Egypte. Zijn omstandigheden bepaalden niet wie hij was. Gods plan met hem gaf hem zijn waarde. Onze identiteit is onafhankelijk van de mensen en de omstandigheden. Wie in Christus Jezus is, die is een nieuwe schepping. Het oude is voorbijgegaan en alles is nieuw geworden (Gen. 41:51). Hij noemde zijn eerstgeboren zoon Manasse (het oude is vergeten). Zijn tweede zoon heette Efraïm, wat betekent: dubbel vruchtbaar.

Vijf kenmerken van een gezonde persoonlijkheid

1. Jozef deed zijn werk trouw. Er staat: Al het werk wat men daar deed, dat deed hij. Het viel op in Potifars huis, maar ook in de gevangenis (Gen. 39:22).
2. Jozef vluchtte voor de zonde. Hij was bang om te zondigen en daardoor zijn relatie met de Heere te verstoren. Ik wil het goed houden met mijn Heer en Heiland.
3. Jozef was in alle omstandigheden afhankelijk en steeds nederig. De farao merkte dat zijn wijsheid afkomstig was van God (Gen. 41:38-39). Onze nieuwe positie maakt ons niet verwaand, maar totaal afhankelijk; want alles is van de Heere (1 Kor. 4:7).
4. Je wordt vergevingsgezind (Gen. 50:20-21). Jozef had de bitterheid ver uit zijn hart weggedaan; en toen zijn broers eindelijk voor hem stonden, huilde hij.
5. Jozef vond zijn rust in de Heere Zelf (Gen. 49:22-26). Een leven bij de bron. En hij mocht brood uitdelen aan de Egyptenaren en later aan de Joden. Hij kreeg de naam Zafnath Paäneah, d.i. de behouder of onderhouder van het leven (Gen. 41:45).

Rachab, de hoer

Parels van de genade van God

Rachab woonde in Jericho en het komende oordeel hing haar boven het hoofd, maar zij werd een vrouw van geloof! De Heere geeft mensen de mogelijkheid tot de God van alle genade te komen.

De eerste parel

Als eerste zie ik in haar, dat zij zowel in het Oude als het Nieuwe Testament 'Rachab, de hoer' wordt genoemd (Joz. 2:1; Hebr. 11:31). Het valt op dat God haar zo blijft noemen, hoewel ze gespaard bleef voor het oordeel. Het kan zijn dat jij bekend staat om iets wat je hebt gedaan in het verleden en als litteken met je meedraagt. Ik heb goed nieuws, want Jezus stond ook op met alle littekens van het kruis. Daarom zei Jezus tegen Thomas: Kom hier en bekijk Mijn handen en steek je hand in Mijn zijde (Joh. 20:27). Jezus zal tot in alle eeuwigheid herdacht worden als het Lam dat geslacht is (Openb. 5:6). De Heere Jezus en Rachab overwonnen hun littekens, ook al bleven die altijd zichtbaar. Ik vind het ook zo mooi dat de Samaritaanse vrouw in Jezus de zevende, de volmaakte Man ontmoette en haar verleden ook overwon. Zij bereikte daardoor een heel dorp (Joh. 4).

De tweede parel

Rachab had hetzelfde *geloof* als het volk Israël, nadat de zee zich toesloot (Ex. 15). Zij had hetzelfde geloof als Jozua, die hun leider was (Num. 14:6-7). De Heere waardeerde haar geloof. Dit gaf vreugde aan Zijn hart (Hebr. 11:6). Door het geloof worden wij ook veranderd naar Zijn beeld. Dit zien wij o.a. bij Petrus (Luk. 22:31-32). De Heere zei: 'Simon, Simon, zie de satan heeft u allen opgeëist om te ziften als de tarwe. Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet ophoudt'. Jezus sprak niet over zijn integriteit, karakter of eerlijkheid, maar zijn *geloof*.

Rachab had méér geloof in haar hart in de God van Israël dan het Joodse volk bezat. Zij getuigde van de dingen waarover zij veertig jaar geleden hadden gezongen (Joz. 2:10; Ex. 15:15). God had gezegd: De schrik voor Mij zal Ik vóór u uitzenden en alle volken waaronder u komt zal Ik in verwarring brengen (Ex. 23:27). Het is belangrijk om te geloven wat we zingen! De vijand is al verslagen. We mogen zeggen: God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus (1 Kor. 15:57). Geloof dit werkelijk!

De derde parel

Rachab werd opgenomen in het volk van God, de familie van Gods kinderen (Joz. 6:23-25). Zij trouwde met Salmon. Zij werd ook de overgrootmoeder van David (Ruth 4:21). De naam Rachab betekent 'wijd'. De oogst is altijd meer dan het zaad!

De vierde parel

Rachab werd ten slotte gebruikt om de Heiland in de wereld te brengen (Matth. 1:5). Zij was van origine een immorele, buitenlandse vrouw, maar door haar geloof is zij deel gaan uitmaken van de stamboom van Jezus Christus. Zo rijk is Gods genade! Rachab is een voorbeeld van waarachtig geloof geworden (Hebr. 11:31; Jak. 2:25-26). Dat is het belangrijkste!

De vijfde parel

Rachab was ook een getuige van Gods verzoenende karakter. Dat zien we in het scharlaken koord. Dat rode koord was een teken in die tijd dat zij beschikbaar was. Nu betekende het rode koord dat zij klaar was om gered te worden, zij en haar hele familie (Joz. 2:18). De kleur rood spreekt van het kostbare bloed van Christus (1 Petr. 1:18). Het getal vijf spreekt ook van goddelijke genade.

Enkele verzen die nuttig zijn om ons geloofsleven praktisch te maken, vinden we in Jakobus 2. 'Mijn broeders, heb het geloof in onze Heere Jezus, de Heere der heerlijkheid, zonder aanzien des persoons' (vs. 1). Als God geloof ziet, is dat genoeg! Luister, mijn geliefde broeders. Heeft de Heere God de armen van de wereld niet uitverkoren om rijk te zijn in het geloof en erfgenamen van het Koninkrijk dat Hij beloofd heeft aan wie Hem liefhebben (vs. 5). Onbarmhartig zal het oordeel zijn over hem die geen barmhartigheid heeft bewezen. Barmhartigheid triomfeert over het oordeel (vs. 13). En is Rachab, de hoer niet op dezelfde manier uit werken gerechtvaardigd, toen zij de boodschappers had ontvangen en langs een andere weg liet heengaan (vs. 25)? Rachab was moreel arm in de wereld. Zij had de Heere wel haar geloof aan te bieden.

Als u zich onwaardig voelt om door God gebruikt te worden, laten we dan nog een paar kandidaten noemen die door hun geloof toch op geweldige wijze zijn gebruikt:

- Noach werd dronken;
- Abraham en Sara waren te oud;
- Lot pleegde incest met zijn dochters;
- Juda pleegde overspel;
- Jakob was een leugenaar;
- Mozes was een doodslager;
- Mozes stotterde;
- Simson had ogen vol begeerte;
- De moeder van Jeftha was een hoer;
- Barak was een slappeling;
- Gideon was bang;
- De vrouw van Hosea pleegde overspel;

- David, Jeremia en Timotheüs waren te jong;
- David pleegde overspel en beging een moord;
- Elia wilde zelfmoord plegen;
- Elisa was kaal;
- Jesaja had onreine lippen;
- Jona was racistisch;
- Petrus brak zijn belofte;
- Maria Magdalena was demonisch belast;
- Lazarus was dood.

Laten wij reageren in het geloof, dat de Heere Jezus voor ons is gestorven en in ons wil komen wonen om door ons heen te leven en te werken (Gal. 2:20).

De drie Jozua's

Er zijn drie personen met de naam Jozua in de Bijbel,
die ons veel leren

Jozua de zoon van Nun

We zien bij Jozua negen kenmerken:

1. Hij had eerst de naam Hosea (Num. 13:16). Jozua werd geboren in Egypte, maar dankzij het bloed dat zijn ouders plaatsten aan de deurposten werd hij bevrijd van het juk van de slavernij (vgl. Kol. 1:13).
2. De eerste keer dat wij hem ontmoeten in Exodus, is bij de strijd tegen Amalek in de vallei. Mozes bad op de berg. Jozua leerde hier wat de geestelijke strijd is. Zonder voorbede verloren de strijders (Ex. 17:8-16).
3. Vervolgens wordt Jozua uitgekozen als verkenners (Num. 13; 14:7-10). Kaleb en hij geloofden in Gods beloften, en werden daarom bijna gestenigd door het ongelovige volk. De volgende jaren moesten zij graven delven in de woestijn voor die generatie.
4. Jozua heeft nog geen onderscheidingsvermogen en leert dat van Mozes op de berg (Ex. 32:17-18).
5. Jozua bleef het liefst voor Gods aangezicht alleen achter (Ex. 33:9-11). Daar ontwikkelde hij zich om in hechte gemeenschap met de Heere te leven.

6. Jozua wandelt in de voetstappen van Mozes en wordt groot als leider van het volk (Joz. 1:1; 3:7).
7. Jozua leert ook om nummer twee te zijn achter Jesjoea, die de Vorst van Gods legermacht is (Joz. 5:13-15).
8. Als hij met de Heere wandelt, is hij succesvol; en hij getuigt dat de Heere al Zijn beloften is nagekomen (Joz. 23:14; 24:15). Jozua en zijn huis dienen de Heere.
9. Aan het einde van zijn leven zijn er nog steeds vele delen van het Beloofde Land in te nemen (Joz. 13:1).

Twee reizen

Er zijn twee reizen in het Oude Testament die dienen als schaduwbeelden van onze levensreis:

- De eerste is persoonlijk en gaat van Egypte naar het Beloofde Land. Dat is de reis van het domein van de satan naar het Koninkrijk van de Zoon van Gods liefde (Kol. 1:13).
- De tweede reis is als Gods gemeente van Babylon naar Jeruzalem. Wij leven in een afgodische wereld, die een Babylonisch systeem is geworden. Maar wij die in Jezus geloven, zijn op weg naar het Nieuwe Jeruzalem. Onderweg erheen hebben wij vreugde (vgl. Ezra 7 en 8).

De hogepriester Jozua

De tweede Jozua was de hogepriester Jozua, die door de duivel werd aangeklaagd (Zach. 3; vgl. Openb. 12:10). Er zijn twee activiteiten in de hemel: de duivel die ons aanklaagt en de Heere Jezus die voor ons bidt en ons verdedigt (Hebr. 7:25; 1 Joh. 1:9-2:2). Wij zijn uitverkoren kinderen van God en behoren Hem toe. De vijand kan ons niet veroordelen (Rom. 8:1). De Geest verklaart ons in liefde schuldig, om ons terug te brengen bij God. Satan klaagt aan om ons tot wanhoop te brengen wat betreft Gods hulp. Wij zijn net als Israël Gods oogappel (Zach. 2:8), en Hij neemt onze ongerechtigheid (de vuile kleren) van ons weg en bekleedt ons opnieuw. God zette Jozua niet aan de

kant, maar Hij gaf hem een nieuwe opdracht om te vertellen over de Messias, de Spruit (Zach. 3).

De derde Jozua

De derde Jozua is onze Heer en Heiland Zelf, Jezus de Messias. Jesjoea is in alles volmaakt en heeft het laatste woord (Hebr. 1:1). Bij Hem is geen zwakheid en ook geen zonde. Hem kun je niet bedriegen en Hij heeft geen reiniging nodig. Hij is de vervulling van de profetie, en met Hem zijn wij veilig. Het leven met de derde Jozua in het hart geeft ons een nieuw leven. Wij zijn in Christus een nieuwe schepping geworden (2 Kor. 5:17), en komen goed aan.

Koning Josafat

2 Kronieken 20

De toon van overwinning

Geweldig dat wij mogen zeggen: Jezus is Overwinnaar. Hij is de Onveranderlijke (1 Sam. 15:29). Het woord duidt in het Hebreeuws een Persoon aan. Het is de Heere Jezus, Die de overwinning heeft behaald op de zonde, de dood, en de satan. Als wij in Zijn overwinning staan en Hem gehoorzamen gaan wij van kracht tot kracht, van overwinning tot overwinning (Rom. 6:14). Wij willen juichen over Uw overwinning (Ps. 20:6).

Dit zien wij ook in de geschiedenis van 2 Kronieken 20, die plaatsvond in de tijd dat een Moabitische coalitie Juda aanviel. De Moabieten, de Ammonieten en de Meünieten trokken ten strijde tegen Josafat. Juda was zwak. Als Josafat naar zichzelf keek, werd hij onmiddellijk bang. Maar hij was een man die God vreesde. Hij besloot de Heere te raadplegen en riep ook voor Juda een vasten uit. Hoewel hij machteloos was en niets kon doen, kon hij tot God gaan en bidden (vs. 12). Hij erkende zijn hulpeloosheid en vestigde zijn ogen op de Heere. God zond onmiddellijk een profeet, die tegen hem zei: 'Weest u niet bevreesd en wees niet ontsteld vanwege deze grote troepenmacht, want niet aan u is de strijd, maar aan God'. Het heil is van de Heere (vs. 15, 17). De Heere zei dus: niet jullie zullen hierbij hoeven strijden, jullie zijn toeschouwers.

Josafat en het volk deden nog iets. Zij wierpen zich neer voor Gods aangezicht om Hem te aanbidden (vs. 18). Anderen maakten zich gereed om aan te vallen. Ze vroegen de goed geklede Levieten om op te staan en de Heere te prijzen (vs. 21). Dit had tot gevolg dat de vijand in een hinderlaag viel en verslagen werd. Het resultaat was dat ze lijken aantreffen, niemand van hen was ontkomen (vs. 24). De woorden 'op de tijd dat zij met gejuich en lofzang begonnen' in vers 22 zijn belangrijk. Josafat zong, omdat hij geloofde dat God de overwinning had behaald. Op de vierde dag kwamen zij samen in het dal van de lofprijzing. Daarna keerden zij terug naar Jeruzalem met grote blijdschap, want de Heere had hun de overwinning gegeven (vs. 26-28).

De vreugde van de Heere is onze kracht. Wanneer we niet blij zijn, dan zijn we automatisch terneergeslagen. Door de blijdschap in de Heere houdt de overwinning stand (Matth. 5:11, 22; Luk. 6:22-23; 2 Kor. 8:2; Jak. 1:2; 1 Petr. 1:6-8; 4:12-13). Paulus verheugde zich te midden van zwakheden, beledigingen, vervolgingen en benauwenissen (2 Kor. 12:10). Hij zegt: Dank God in alles (1 Thess. 5:18). De Heere Jezus maakt ons meer dan overwinnaars (Rom. 8:37).

De Heere geeft slechts één soort overwinning, namelijk die ons tot meer dan overwinnaars maakt. Onze beker vloeit over (Ps. 23:6). Alles wat niet overvloeit, is niet van Hem (Matth. 5:39-41). Het ternauwernood overwinnen is een door mensen gefabriceerde overwinning. Als de Heere Jezus in ons woont, zullen wij ons over alles in ons leven kunnen verheugen en zullen wij Hem ook te allen tijde kunnen danken en prijzen. Halleluja, prijs de Heer!

De profeet Micha

Micha, de adelaar van Gods komende gericht

De naam Micha betekent: Wie is als Jahweh? De profeet is als een arend die hoog in de lucht zweeft en inmiddels met scherpe blik alles beneden in het vizier houdt om zich in volle vaart op zijn prooi te werpen. Zo is die jongeman in de grensstreek van Juda en het land van de Filistijnen. Micha is een jongere tijdgenoot van Jesaja. Hij kan zijn mond niet langer houden en spreekt tegen de rijke landeigenaren, die de kleine boeren uitzuigen (2:1-2). Hij spreekt tegen predikers, die zeggen wat de mensen willen horen en het voor geld doen (2:11; 3:11). Hij spreekt over corrupte rechters, die de minder bedeelden laten verkommen (7:3). Hij verwijt het volk dat ze zich vroom voordoen, terwijl hun hart met andere dingen bezig is. Zij luisteren naar predikers die hun vertellen dat het goed en gezegend gaat.

Maar Micha roept: Het gaat niet goed, het oordeel komt! De Heere laat niet met Zich spotten (3:12). Hij is een wreker van het kwaad, zo herhaalt Jeremia (Jer. 26:18-19). Een trouwe prediker predikt het oordeel, maar ook de genade (2:12). Een ogenblik duurt Zijn toorn, maar een leven lang Zijn goedheid (Ps. 30:6a). U zult al hun zonden werpen in de diepten van de zee (7:18). Daar geldt: verboden te vissen!

De Doorbreker

Micha heeft een prachtige profetie aangaande de Messias (2:13). Hij denkt aan een kudde schapen die opgesloten zitten. Opeens worden zij onrustig en

willen eruit. De ram met de bel (de belhamel) begint net zo lang te stoten tegen de stenen, totdat er een gat ontstaat en hij eruit kan. Nadat hij eruit is, volgen de andere schapen hem naar de grazige weiden. Dat is het beeld dat Micha als plattelandsjongen gebruikt. Hij spreekt niet naar de mond van de mensen, maar wel naar het hart van het boerenfolk. Het is ver in de toekomst, maar het zal gebeuren dat een overblijfsel zal terugkeren uit de ballingschap.

De eerste doorbreker is Kores, die *Gods Gezalfde* wordt genoemd (Jes. 45:1). Hij wordt bij name genoemd door Jesaja en wordt pas veel later geboren. De sterkere Doorbreker is de Heere Jezus, Wiens geboorte vermeld staat in Micha 5:1-3. Christus is om zo te zeggen uit de Joodse kudde geboren in Betlehem. Hij is de Grote Doorbreker (Luk. 11:21-23). Op de Paasmorgen doorbreekt Hij zelfs de dood en het dodenrijk. In al hun benauwdheid was Hij ook benauwd (Jes. 63:8). Hij is de plaatsvervangende Borg en Koning, die de kudde thuisbrengt als de Doorbreker.

Een persoonlijke doorbraak in ons geestelijk leven

Jesaja, de oudere tijdgenoot van Micha, kwam nadat hij anderen had opgeroepen tot zelfonderzoek (Jes. 5; 6:1-5). Wij zijn eigenlijk vijanden van zelfonderzoek, maar alleen zo kan er bij ons net zoals bij Jesaja een diepe geestelijke doorbraak komen. De bolwerken van de zonde kunnen overwonnen worden (2 Kor. 10:3-5). Als wij opnieuw geboren zijn, woont de Doorbreker in ons (Gal. 2:20). Hij zal ons thuisbrengen en ons nooit begeven of verlaten (Hebr. 13:6).

De profeet Zefanja

De naam Zefanja, of Sefanja betekent: De Heere geeft geborgenheid, of ook wel lieveling van de Heere. Hij was profeet ten tijde van Josia, koning van Juda. Hij was zelf ook van koninklijken bloede en vermoedelijk geen onbekende aan het hof. In de kring waarin hij was opgegroeid, was de vreze van de Heere ver te zoeken.

Zefanja schaamde zich niet om zijn stem te laten horen. Het is geweldig als een hoog geplaatst iemand voor de Heere uitkomt. Zijn betovergrootvader was de vrome koning Hizkia. Jesaja was de eerste koninklijke profeet, Zefanja de tweede. Het is omstreeks 630 v. Chr. Koning Josia is nog een kind van 8 jaar en het volk wandelt nog steeds in de goddeloze wegen van zijn vader Manasse. De zonden van het volk stapelen zich op. De Baäls en de Astartes worden volop gediend. Op de platte daken staan de altaren van de koningin van de hemel (Zef. 1:5, 8). Zij nemen de plaats in van de God van Israël. Ook met de heidense klederdracht doen ze mee.

Israël is gesecculariseerd. Ze zijn trots op het goud en zilver en op hun goed gebouwde huizen (1:13a). Ze drinken zich dronken (1:12b). Ze zeggen dat de Heere geen goed en kwaad doet. Er heerst een God-is-dood theologie (vgl. 2 Petr. 3:3-13). Zefanja ziet de onweerswolken (1:4; 3:1). De Heere gaat straffen (2:4, 11; 3:8; Jes. 16; Jer. 48). De dag van de Heere is een dag van oordeel. Juda kan geen hulp van Assyrië of van Egypte verwachten. De ondergang is aanstaande (1:14-18). Het antwoord is: Bekeer je, zoek de Heere (2:3).

Zefanja voelt zich ook geroepen om te bemoedigen. Er is een kleine kudde, die niet meedoet met de afgoderij (Jes. 10:20; 14:30; 28:5; Zef. 2:7, 9; 3:12; Zach. 13:7-9; 2 Kon. 25:12). Nadat Juda in ballingschap is gevoerd, zijn de armste

mensen in het land gebleven om het te bewerken. Tot dat volk richt de profeet zich. *Er is geen God, Die zo kan toornen en zo kan liefhebben!*

Op het moment zwijgt de Heere en iedereen kan zijn gang gaan. Wij leven in een tijd waarin het kwaad ongestraft blijft. Het zwijgen van de Heere God is niet voorgoed (Openb. 8:1). Binnenkort zal *dit zwijgen* verbroken worden en al Zijn oordelen zullen komen.

Er is een keerzijde van het zwijgen in toorn. Dankzij Jezus' sterven voor ons op het kruis is dit zwijgen van God veranderd in een liefdevol zwijgen. In Zijn liefde zwijgt de Heere (3:17). Het is heerlijk voor ons om te weten dat de Heere vrolijk over ons is. Denk aan Elia, die de Heere vond in het suizen van de zachte wind (1 Kon. 19:11). Wij ondersteunen elkaar en in reinheid zetten we onze schouders onder de dienst van de Heere (3:9).

In Zefanja 3 maakt de profeet herhaaldelijk duidelijk dat de Joden die verspreid zijn in de wereld, verzameld zullen worden. Hij noemt speciaal de Ethiopische Joden (3:10). Let op de vele beloften van God: Ik zal hun afkerigheid genezen en hen vrijwillig liefhebben (3:14-20). Het gelovig overblijfsel is een volk dat zwak en hulpeloos is. De Heere Zelf zal met de vijanden afrekenen. Hij geeft Zijn volk heerlijkheid en eer op die dag! Het boek Zefanja eindigt op glorieuze toon. De Heere zingt over ons! Wat een heerlijkheid om iemand te zijn over wie de Heere zich kan verheugen.

De jonge profeet Zacharia

Zacharia profeteerde samen met Haggai, nadat een gedeelte van het volk uit Babylon was teruggekeerd na 70 jaar ballingschap. De betekenis van zijn naam is: Jahweh gedenkt. We zien hier twee profeten die samenwerken (Ezra 5:1). In het Nieuwe Testament dienen Gods dienstknechten ook samen, en een drievoudig snoer wordt niet makkelijk gebroken (Pred. 4:12).

Zacharia was nog een jongeman (Zach. 2:4). Laat je leeftijd geen verhindering zijn om God te dienen. Hij diende samen met de oudere Haggai. Zij predikten een boodschap van bekering en toonden dat de Heere wel met het volk begaan was. Als je luistert naar de profeet, brengt de Heere nog een profeet om *meer* licht te geven. De bediening van Zacharia werd groter dan die van Haggai. Haggai was het bouwproject in Jeruzalem en de tempelbouw weer begonnen. Zij dienden het volk van God, dat weinig perspectief had gekend tijdens het bestaan in Babylon. Ze waren in het begin depressief, totdat Jeremia's brief voor de ballingen in Babel arriveerde (Jer. 29:10-14). Toen zij mochten terugkeren, waren zij als mensen die droomden (Ps. 126). Het eerste deel van het boek gaat over 8 visioenen die Zacharia in de nacht ontving (Zach. 1-6). Daarna gaat het over huichelarij en ongehoorzaamheid (hst. 7), maar ook over het herstel van Israël (hst. 8 en 9). De laatste hoofdstukken gaan over de eerste en de tweede komst van de Messias!

(1) Het eerste visioen gaat over een man die tussen de mirtebomen staat. Een lage struik spreekt van nederigheid, de mirte is ook een symbool van geluk. Die Man is de Engel van de Heere, het is Jezus nog vóór Zijn komst in Betlehem! Zacharia krijgt op al zijn vragen ook tien keer antwoord. Als je wijsheid tekort komt, dan moet je de Heere vragen (Jak. 1:5). Vertrouwelijk gaat de Heere

om met wie Hem vrezen (Ps. 25:14). De Engel van de Heere leert Zacharia de bedoeling van de paarden tussen de mirten. Ze hebben te maken met Gods engelenmachten die door de wereld gaan om Zijn verlangens te vervullen. De Heere is *de Commandant* van die hemelse legers. De heidenvolken beleefden een valse rust. Haggai had al aangekondigd dat de Heere die volken zou schudden (Hag. 2:6-9; 20-23). Dit was nog niet gebeurd! Het Koninkrijk dat beloofd was, leek nooit te komen (Zach. 1:12). De Zoon van God deed voorbede voor het volk. *Hoelang nog?* Dat was de noodkreet van de mensen in Israël (Ps. 74:9-10; 79:5; 80:4). *Hoelang nog?* Dat is ook de roep van de martelaren onder het altaar (Openb. 6:10). De Heere is nauw verbonden met allen die in het verleden, en ook nu nog lijden. In al hun benauwdheid was en is Hij ook benauwd (Jes. 63:9).

(2) Het tweede visioen gaat over vier hoorns en vier smeden (Zach. 1:18-21). De horens zijn de machten die over Israël heersten (Egypte, Assur, Babel, Medo-Perzië). Zij hebben Gods volk verstrooid (Zach. 1:19). Het werk van de duivel is om uiteen te drijven. De vier smeden vernietigen die horens. Gods hemelse machten en Zijn dienstknechten Haggai, Zacharia, Jozua en Zerubbabel jagen de satan de stuipen op het lijf (Zach. 1:21; 1 Joh. 4:17).

(3) In het derde visioen ziet Zacharia iemand met een meetlat Jeruzalem opmeten (Zach. 2:1-13). Er volgt de belofte dat de stad helemaal veilig zal zijn en veel inwoners zal tellen. De Heere zal als een muur van vuur rondom Jeruzalem zijn (Zach. 2:4-5). Je kunt dus alleen maar die stad binnenkomen, als het vuur je heeft getoetst (Hebr. 12:29; vgl. Jes. 33:14). De heerlijkheid van de Heere zal in haar midden zijn. Er zijn helaas predikers, die water op het vuur hebben gegooid!

Als je wilt dat Gods heerlijkheid in de gemeente woont, moet je ervoor zorgen dat de Heere een vurige muur rondom de Zijnen kan zijn (vgl. 1 Kor. 14:25). Daarvoor moet je wel eerst alles verlaten wat te maken heeft met Babylon (Zach. 2:6-7). Je moet ervoor zorgen dat je van alles houdt waar de Heere ook van houdt (Zach. 2:10-11).

(4) Het vierde visioen gaat over de reiniging van Jozua, die de hogepriester was (Zach. 3:1-10). Zo rein leefde Paulus ook (1 Kor. 4:4). Als jij iets vindt dat niet goed is, belijd het dan direct (Hand. 23:3). Er zijn twee bedieningen in de hemel: die van voorbede door Christus (Hebr. 7:25), en het beschuldigende werk van de aanklager van de broeders (Openb. 12:10). Ik vind het schitterend

om te lezen dat Zacharia een tulband op het hoofd van Jozua zet. Zacharia was één met de Heere Jezus om Jozua en zijn volk glorieus te maken!

(5) Zacharia ziet in het vijfde visioen een gouden kandelaar met een olievaatje aan de bovenkant. Hij ziet ook de toevoerbuisjes naar de zeven lampen (Zach. 4:1-14). De kandelaar is een beeld van Christus en de Zijnen (Openb. 1:20). De Heere houdt Zijn Gemeente altijd fris en vervuld met Gods Geest. Altijd als je hen ontmoet, zijn ze vol geestelijke zegen (Zach. 4:6). Gods Geest is de enige manier om de aanvallen van de duivel te overwinnen.

(6) De profeet ziet ook een vliegende boekrol, die vol vervloekingen is (Zach. 5:1-4). Dit is het komende gericht tegen allen die Gods wetten overtreden. Hij weet iedere overtreder te vinden, om hem een rechtvaardig oordeel te doen ondergaan (Jer. 23:24).

(7) Het zevende visioen over de vrouw in de efa spreekt van het zaken doen zonder God (Zach. 5:5-11). Het loden gewicht van de opening wordt weggenomen en de goddeloosheid komt tevoorschijn. Dit staat ook symbool voor de valse kerk, die achter het geld aanzit (Openb. 17 en 18). De Heere openbaart aan Zijn profeet die corruptie. Wij moeten ervoor waken dat deze Babylonische geest niet in de gemeente binnendringt. In de tijd van Jezus deed men zaken in de tempel. Jezus weet hoe wij aan ons geld kwamen in het verleden, en hoe het met ons hart gesteld is in het heden.

(8) Het achtste visioen gaat over vier wagens tussen twee bergen van koper (Zach. 6:1-8). Koper of brons is een beeld van Gods gericht over de zonde. Alle wagens en paarden worden erop uitgestuurd om Gods oordelen over de hele aarde te brengen. De Heere zegt tegen Zacharia dat hij van het goud dat het Joodse volk heeft meegenomen uit Babel een kroon voor Jozua moet maken. Zacharia wordt bemoedigd om die kroon op het hoofd van Jozua te zetten (Zach. 6:12-13).

Deze kroon wordt verbonden met *de Spruit*, d.i. de Messias. De oproep is om op deze Man te zien (vs. 12). Dat doet mij aan Pilatus denken, die eens zei: 'Zie, de Mens' (Joh. 19:5). Die Spruit is de Heere Jezus uit het huis van David. Het woord wil zeggen: voortspruiten uit (vgl. Jes. 53:2). Hij zal uit Zijn plaats opkomen of uitspruiten, d.i. uit Sion of Jeruzalem. De Redder zal uit Sion komen, niet tot Sion (Rom. 11:26). Hij hoort bij Sion. De hogepriester Jozua is in zijn ambt een type van de Heere Jezus, die Koning-Priester zal zijn. Hij zal

heersen en ook Priester zijn op Zijn troon (Zach. 6:13). Hij zal uitspruiten uit de afgehouden stronk van Isaï (Jes. 11:1). Hij komt uit Zijn eigen volk voort. De gelovigen hebben die positie nu ook. En de mensen uit de heidenvolken zullen komen om Zijn tempel te bouwen (Zach. 6:15).

Johannes de Doper en zijn bediening

Het was vierhonderd jaar stil geweest in Israël en opeens begonnen alle activiteiten rondom de komst van de Messias. Er is een tijd voor alles onder de zon, maar de komst van Christus vond plaats in de volheid van de tijd (Gal. 4:4-5). Zo leven wij nu in deze wereld in de verwachting van Zijn wederkomst.

Acht lessen uit het leven van Johannes

1. Zevenhonderd jaar vóór zijn geboorte sprak Jesaja reeds over Johannes, de voorloper van Christus (Jes. 40:3). Het is bemoedigend voor ons dat de Heere vanaf het begin het einde weet. Het is ook bemoedigend dat Hij ons kent en liefheeft van vóór de grondlegging van de wereld, dus van eeuwigheid (Ef. 1:4).
2. De geboorte van de voorloper van de Heere Jezus vinden we in Lukas 1. Zijn naam was Johannes (Luk. 1:13-18). Zijn geboorte was een gebedsverhoring voor de ouders. Zijn vader Zacharias geloofde zijn eigen gebeden niet en kon een tijd niet spreken door een oordeel van God. Ik was eens bij een graf in India van een trouwe gelovige, waar ik de woorden zag staan uit Lukas 1:23. De dagen van zijn dienst waren vervuld.
3. Johannes zou groot zijn voor het aangezicht van de Heere (Luk. 1:15-17). Mohammed Ali riep eens: Ik ben de grootste. Maar bij Johannes zien wij Gods standaard van grootheid. Hij werd geboren in Judea bij eenvoudige ouders, die al op leeftijd waren gekomen. Hij verbleef in de woestijnen tot

zijn dertigste levensjaar (Luk. 1:80). Zijn kleding en voedseldieet waren niet om over naar huis te schrijven (Matth. 3:4). Hij leidde geen campagnes en sprak niet groot over zichzelf. Het getuigenis van Jezus over Johannes vinden we in Mattheüs 11:11. Maar onze positie in verbondenheid met Christus is hoger dan die van Johannes vóór het kruis.

4. Zijn moeder Elizabeth, of Elisheva (d.i. mijn God heeft gezworen) raakte op latere leeftijd in verwachting en zij was de enige vrouw in de wereld, die Maria kon bevestigen in het geloof. Dat deed zij ook en zij zag in Maria haar meerdere, en zij werd vervuld met de Heilige Geest (Luk. 1:40-45). Zij sprak over 'de moeder van mijn Heer'. Lukas spreekt constant over het werk van de Heilige Geest. De eerste persoon die reageerde op de komende Messias in de wereld was het ongeborn kind Johannes (Luk. 1:44). Maria is een modelgelovige (Luk. 1:38).
5. De Heere gaat aan alle groten der aarde voorbij en komt bij Johannes (Luk. 3; Joh. 1:6). Grootheid heeft alleen waarde in onze verbondenheid met Jezus. Johannes de Doper was degene die de Heere Jezus kon aanwijzen en kon zeggen wat nooit eerder gezegd was: Hij is het Lam! Hij neemt de zonden weg (Joh. 1:29, 35).
6. Johannes was de grootste van de profeten (Matth. 3:5-10; Luk. 1:15-16, 67, 76). Hij deed wel geen wonderen, maar hij predikte de noodzaak van de bekering (1 Thess. 1:9-10). Jezus deed dat ook (Mark. 1:5). De apostelen predikten dit eveneens (Hand. 2:38; 3:19; 20:21; 26:18).
7. Johannes doopte ook de Heere Jezus (Matth. 3), en zo gehoorzaamde Hij als een voorbeeld voor ons om na te volgen en bevestigde Hij de bediening van Johannes.
8. Zowel Johannes als Jezus werden bekritiseerd (Luk. 7:33-34; vgl. Mark. 6:18-24). Johannes durfde te confronteren, en dat kostte hem zijn vrijheid. In de gevangenis heeft hij het moeilijk gehad. Hij stuurde discipelen naar Jezus. Jezus verlostte hem niet uit de gevangenis, ook de autoriteiten niet, maar Jezus bemoedigde hem wel (Jes. 35:5; 61:1). De Heere Jezus sprak over alle wonderen die voorszegd waren en die Hij deed, maar Hij zei niets over de vrijlating van Johannes uit de gevangenis. Dat was eerlijk, zijn taak was klaar!

De halfbroers en zussen van de Heere Jezus

Mattheüs 13

Het gezin is belangrijk voor de Heere. Het hebben van een vader en moeder, broers en zussen die samen leven in één huisgezin is voor de Heere heel belangrijk. De Heere plande gezinseenheden vanaf het begin van de schepping. De leden van het eerste gezin waren: Adam en Eva. Kaïn, Abel, Seth, en meer zonen en dochters (Gen. 2:21-24; 4:1-2; 5:3-4). De twee gelovigen waarvan geschreven staat dat ze met God wandelden, waren Henoch en Noach. Beiden waren ook familiemensen.

Toen God Zijn Zoon in de wereld zond, wilde Hij niet dat Hij zou opgroeien in een eenzame grot; maar ook niet alleen in een paleisvertrek. Toen de Heere God Zijn Zoon naar de aarde zond, plaatste Hij Hem in een gezin met een vader, een moeder, en broers en zussen (Matth. 13:55-56; Mark. 6:3). Wij weten uiteraard dat Jozef niet de echte vader was van de Heere Jezus. De Heere Jezus werd geboren uit een maagd met de naam Maria. Jozef had niets te maken met deze eerste geboorte (Matth. 1:23). De geboorte van Jezus was bovennatuurlijk, een wonder van de Heere God en geprofeteerd in Jesaja. 7:14. De Heere deed iets bijzonders in de baarmoeder van de maagd Maria, waarover wij lezen in Lukas 1:35. Hij spreekt over het Heilige (niet het zondige zaad), dat uit u geboren wordt. Dit is het wonder van de Menswording of de

vleeswording (Joh. 1:14). Christus nam bloed en vlees aan en Hij woonde onder de mensen (1 Tim. 3:16).

De Heere Jezus was niet de enige zoon, en Maria is ook geen maagd gebleven. Hij was haar eerstgeboren Zoon (Matth. 1:25). Later werden aan Jozef en Maria andere zonen en dochters geboren. Zij werden gezegend met veel kinderen. De namen van de zonen zijn: Jakobus, Joses, Simon, Judas. Het gezin was vrij groot met vier zonen en met minstens twee zussen. En nog andere zussen?

Wat moet het geweest zijn om op te groeien in hetzelfde huis als de Heere Jezus. Denk je dat Zijn broers en zussen het opgemerkt hebben dat Hij anders was? Welke verschillen zouden zij opgemerkt hebben? Onthoud dat de Heere Jezus geen wonderen deed, totdat Hij ongeveer 30 jaar oud was (Joh. 2:21; Luk. 3:23). De informatie die wij hebben van al die jaren wordt gevonden in Lukas 2:40-52. Wat hadden die halfbroers van Jezus, wat Jezus niet had? De inwonende zonde (Hebr. 4:15).

In Markus 3:20-21 zien we de Heere Jezus met een menigte. Er waren daar zoveel mensen met hun noden en verlangens, dat het onmogelijk was voor Hem om uit te rusten of zelfs maar te eten. De Heere diende deze mensen zo intensief dat het leek alsof Hij Zijn eigen noden, zoals het rusten en eten verwaarloosde. Wat dachten Zijn familieleden dan van Hem? Zij dachten dat Jezus Zijn verstand verloren had! Zij begrepen hun halfbroer en Zijn bediening niet.

Dat gebeurt nu nog in Israël. Als iemand tot geloof in Jezus komt, moet hij direct naar de rabbi of de psychiater. De apostel Paulus spreekt over hen die dwaas om Christus' wil waren geworden (1 Kor. 4:10). De mensen om ons heen zullen ons ook niet begrijpen, maar de Heere God wel. Mensen mogen denken dat wij ons verstand verloren hebben, maar God weet dat wij niets verloren hebben, maar een wonderbare Heiland gevonden hebben.

Er was een ander tijdstip waarop Jezus omringd was door de mensen. Maar er stonden anderen buiten die Jezus ernstig wilden spreken (Matth. 12:46-50). Dat waren namelijk Zijn moeder en Zijn broers. Wat zei de Heere toen? Zei Hij zoiets als: Vertel Mijn moeder en broers om binnen te komen, zodat Ik hen kan toespreken? In plaats daarvan stelde Hij de vraag: Wie is Mijn moeder en wie zijn Mijn broers (Matth. 12:48-50)? Jezus strekte Zijn hand uit over Zijn discipelen. Let zorgvuldig op wat Hij nu zegt: Want wie de wil van Mijn Vader

doet, Die in de hemelen is, die is Mijn broer, zuster en moeder (Luk. 8:21). Mijn moeder en broers zijn deze luisteraars, die het woord van de Heere God horen en dat ook doen!

Wij leren hier dat het niet belangrijk is of wij met Jezus opgroeiden in hetzelfde huis. Het belangrijkste is dat wij Hem door het geloof kennen en Zijn Woord gehoorzamen (Joh. 7:3-14). De broers van Jezus wilden Hem in de schijnwerpers gesteld zien, zoals een showman die machtige werken voor de mensen vertoont. Zijn broers begrepen niet dat Jezus in de wereld was gekomen om iets aan onze binnenkant, aan ons zondige hart te doen (Joh. 7:38). Zijn familieleden hadden ook een heel nieuw hart nodig!

De Heere Jezus ging niet mee met zijn ongelovige broers naar Jeruzalem. Maar nadat zij vertrokken waren, gaf Zijn Vader in de hemel Hem toestemming om met Hem alleen te wandelen (vgl. Hand. 20:13). Die heerlijke wandelingen alleen met Hem! Jezus begrijpt de eenzaamheid, maar de duisternis haat het licht. Daarom sloeg Kaïn zijn broer Abel dood (1 Joh. 3:12). De Heere Jezus was als een roerdomp in de woestijn (Ps. 102:7-8). Maar wat moet een watervogel alleen in de woestijn? Hij was als een eenzame mus op een dak. Mussen leven altijd in zwermen. Hij leefde in diepe gemeenschap met Zijn Vader.

Na de dood en de opstanding van de Heere Jezus gebeurde er iets wonderlijks (Hand. 1:13-15). Minstens twee halfbroers van Jezus zijn ook tot geloof gekomen. De Heere Jezus is als de Opgestane aan Jakobus verschenen (1 Kor. 15:4, 5, 7). In Galaten 1:19 noemt Paulus hem de broer van Jezus. Hij werd een steunpilaar van de gemeente. Een pilaar is een belangrijk onderdeel van een bouwwerk. Pilaren ondersteunen de balken van een gebouw. De geschiedenis van de richter Simson illustreert dat.

Jakobus werd ook een belangrijke oudste in de gemeente te Jeruzalem (Hand. 15:13; 21:18). De traditie zegt ons dat hij de eerlijke of de rechtvaardige werd genoemd. Van zijn knieën zei men dat ze even hard waren als die van kamelen, vanwege al de tijd die hij in het gebed doorbracht om zijn hart uit te storten tot de Heere en in het bijzonder om te bidden voor het Joodse volk dat hij zo liefhad (Jak.1:1).

Het is interessant hoe beide broers hun brieven beginnen (Jak. 1:11; Judas 1:11). Zij zeggen niet: Ik ben de broer van Jezus en groeide op in hetzelfde huisgezin. Hoe weinig mensen hebben dit voorrecht gehad! Maar zij waren

nederig en wisten Wie de Heere Jezus echt was: de Heere der heren en de Koning der koningen. Zij begonnen hun brieven met de woorden: Ik ben een slaaf van Jezus Christus!

De Kananese vrouw

Matteüs 15:21-28

O vrouw, groot is uw geloof

‘En Jezus ging vandaar weg’ (vs. 21). In de vorige verzen zien we een godsdienstig volk, bij wie het hart in werkelijkheid ver van God verwijderd was. Jezus gaat nu naar een streek, die om zo te zeggen het verst verwijderd was van berouw (vgl. Matth. 11:22). Hij wilde ook daar verzoening brengen. Hier ontmoette Jezus een heidense vrouw, die uiterlijk ver van God verwijderd was, maar in haar hart Hem zocht. Zij woonde daar, omdat zij uit een vervloekt geslacht stamde, dat door Jozua in ballingschap verdreven was. Die vrouw vormde een groot contrast met het volk waar Gods zegen heerste!

De Heere kent orde! Er wordt van ons gevraagd Zijn orde te aanvaarden, te gehoorzamen en eruit te leven. Het kan zo zijn dat wij Zijn orde maar niets vinden! Maar als wij Zijn orde aanvaarden, zullen wij gezegend worden. Het is belangrijk dat er bij God geen aanzien des persoons is (Rom. 2:11). ‘En zie’ (Matth. 15:22). Er volgt iets belangrijks. Er kwam nu redding voor haar. Het karakter van de Kanaänieten was dat zij zich niet overgaven. Wie zich aan God overgaven, waren Rachab en haar familie. Rachab had gezegd: ‘Wij weten (Joz. 2:9-10). Als dat volk zich aan God had overgegeven, zou het gezegend zijn. Deze vrouw aanvaardt Gods orde, en alles wat zij zegt is juist! Zij spreekt zoals Rachab. Zij vroeg niets voor zichzelf en sprak Jezus driemaal aan als Heer (Matth. 15:22,25,27). Daarin lag haar overgave besloten. Haar dochter leed door toedoen van een vreselijke demon.

De meeste mensen hadden nog niet door dat Jezus de Messias was. Maar deze vrouw riep Hem aan met Zijn Messiaanse titel: Zoon van David. Zij vroeg om genade en sprak Hem aan als Heer en Zoon van David! Je zou nu toch wel een positieve reactie verwachten van Jezus? Het is belangrijk om te weten dat deze titel alleen voor het Joodse volk gold. Hij was voor haar niet de Zoon van David en niet de Messias van Israël. Die titels horen alleen bij het Joodse volk.

Jezus antwoordde haar totaal niet (Matth. 15:23). Ik heb dit altijd zo vreemd gevonden, omdat Jezus bekend staat vanwege Zijn bewogenheid met alle mensen in nood. Ik ben nu pas de grote betekenis van Gods orde gaan inzien. Die vrouw riep de Heer aan als de Zoon van David. Maar als zodanig had Jezus niets met deze vrouw uit de heidenen te maken, en daarom antwoordde Hij haar ook echt niet.

Belangrijk is wel dat Hij haar niet wegstuurde, en dat is wat de discipelen wilden. Zij zeggen: zij roept ons na. Zij wilden niets met haar te maken hebben en deelden niet in de gevoelens van meegevoel van de Heer. Daarom gaat Jezus op die opmerking van de discipelen in. Hij wijst op het doel van Zijn zending. Zijn eerste opdracht geldt de verloren schapen die tot het volk Israël behoren. Hiermede stelt Jezus vast dat Israël net zo verloren is als die vrouw! Er is alleen hoop voor hen die dat erkennen. Die vrouw krijgt hoop en begrijpt dat alles gebaseerd is op Zijn genade. Zij heeft een volhardend geloof!

Zij vraagt of Hij haar te hulp wil komen in haar nood. Het antwoord van Jezus is nog afwijzender! Eerst zei Jezus in bedekte termen dat zij niet bij Israël hoorde en dus geen deel aan Zijn zending had. Nu zegt Hij dat zij niet bij de kinderen van Israël hoorde, maar bij de volken, die Hij ook 'honden' noemt! Jezus heeft met Zijn schijnbare hardheid bereikt dat de vrouw haar plaats voor God erkende. Evenals Mefiboset zag zij zichzelf als een dode hond (2 Sam. 9:8).

De kruimels worden de honden niet toegeworpen, maar ze vallen op de grond zodat de hond die uit genade kan eten. Daardoor blijft hij wel in leven en kan hij genieten van het brood. Niemand die ooit een beroep op de genade van God heeft gedaan, heeft dat tevergeefs gedaan. Jezus antwoordt uit de volheid van Zijn hart. Voor de tweede keer in dit evangelie erkent Hij een groot geloof van iemand uit de volken (vgl. Matth. 8:10). Beiden namen een plaats van zelfoordeel in en accepteerden Zijn orde. Beiden dachten gering van zichzelf. Daarom ontving deze vrouw en ook haar dochter de rijke genade van God.

Conclusies:

- a. Je kunt stormen als iets positiefs zien. Haar bezeten dochter bracht deze vrouw bij Jezus. Je maakt altijd de juiste keuze als je met je problemen en zorgen naar Jezus gaat. Wij hebben geen rechten. Alles is genade! Dan kan de Heere handelen overeenkomstig Zijn goedheid.
- b. Je laat een vlieger altijd op bij tegenwind. De Kananese vrouw kreeg tegenwind. Dat maakte haar meer vastberaden. De Heere laat soms moeilijke dingen toe in ons leven voor een hoger doel. John Bunyan zei: Als mijn leven zonder vrucht is, maakt het niet uit wie mij prijst. Als mijn leven vrucht draagt, dan maakt het niet uit wie mij bekritiseert.
- c. Je moet Gods orde in je hart aanvaarden. Als wij Gods orde aanvaarden ten aanzien van Israël en de volken, dan mogen wij weten dat de volken gezegend zullen worden als het geestelijk goed gaat met Israël. Lees a.u.b. voor jezelf Ezechiël 37:28; Zacharia 8:23 en 14:1-16.
- d. Je moet weten dat Jezus ons nooit wil beledigen. Een mooi karakter in de Bijbel is Kaleb, en zijn naam betekent: trouwe hond. De Kananese vrouw was niet beledigd. Zij was het met Jezus eens! Dat is het teken van overgave en het aanvaarden van je positie. Jezus gehoorzaamde nauwlettend de orde en ingevingen van Zijn Vader (Joh. 5:19, 30). In Zacharia 14:16 zien we dat er een overblijfsel van de volken komt om te aanbidden in Jeruzalem.
- e. Je moet weten dat het beste nog komt. Alle honden zijn elke dag weer blij, als de kinderen worden gevoed. Wij profiteren er nu al van en in de toekomst nog meer (Rom. 11:15-36). Het verlossende woord van Jezus kwam in Matteüs 15:28. Toen bracht deze vrouw met haar grote geloof vreugde voor het hart van de Heiland (Hebr. 11:6). Ons geloof in Jezus is het belangrijkste. Als wij het met God eens zijn, geeft Hij ons de wensen van ons hart en oneindig veel meer (Ef. 3:20).

De rol van Maria

In het evangelie naar Lukas

Er zijn zeker zes vrouwen in het Nieuwe Testament met de naam Maria, die is afgeleid van de Hebreeuwse naam Mirjam. De betekenis is onduidelijk. Is er verband met de naam Mara, d.i. bitter?

Haar woorden, haar lofzang en ook haar stilzwijgen doen haar als voorbeeld schitteren. Maria spreekt maar vijf keer in de Bijbel. Twee keer tegen Gabriël, twee keer tegen haar Zoon Jezus en één keer tegen de knechten op de bruiloft te Kana (Joh. 2). Je hoort ook haar kinderlijke geloof als zij zegt: Hoe zal dit geschieden? (Luk. 1:34). Dit zijn geen woorden van ongelof, zoals bij Zacharias. Dit is de vraag van iemand die meer licht en kennis wil krijgen over de doeleinden van de Heere! Zij zal de maagdelijke moeder van de Messias worden. De mensen zullen haar niet geloven. Zij zal met misverstanden moeten leven. Tot vandaag is de leugen levend dat zij zwanger is geworden van een Romeinse soldaat. Haar Zoon Jezus heeft dat ook vaak moeten horen (Joh. 8:41). Maria geeft zich echter over aan de wil van de Heere en zij zegt: 'Zie, de dienaar van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord' (Luk. 1:38).

De volgende keer dat Maria spreekt, is dit tegen haar Zoon, die dan 12 jaar oud is. Het is een vraag die veel gelovigen uitroepen, die in rouw verkeren. Waarom hebt U ons dit aangedaan? Het is niet verkeerd om 'waarom' te zeggen. Het is wel verkeerd om te twijfelen aan Zijn soevereine handelen in ons leven. Maria spreekt opnieuw tegen Jezus tijdens de bruiloft te Kana. Ze is tactvol en dicteert Hem niet wat Hij moet doen, maar ze geeft de crisissituatie wel door:

Er is geen wijn meer. En ze zegt tegen de dienaren: Wat Hij ook tegen u zal zeggen, doe dat. Een goed advies.

Haar lofzang is wereldwijd bekend geworden als het Magnificat (Luk. 1:46-56). We leren veel van haar karakter, als wij luisteren naar haar lofzang. Zij denkt gering over zichzelf en hoog van de Heere God. Er is diepe kennis van Zijn heiligheid, almacht, barmhartigheid en genade. Maria zingt over haar liefde, haar vreugde en over Zijn trouw. Zij is dankbaar. Zij leeft met de juiste prioriteiten in haar hart. Mijn ziel maakt groot de Heere! De lofzang van Maria is een van de mooiste lofliederen in de hele Bijbel. Eén van de mooie dingen die wij kunnen leren van Maria is ware aanbidding! Hoge gedachten over de Heere God en lage gedachten over jezelf is de sleutel.

Maria komt op vijf plaatsen voor in de Bijbel, maar wij horen haar weinig spreken! Eerst is daar het moment dat de herders kwamen. Er staat alleen dat zij al die woorden bewaarde in haar hart. Zes weken later is ze bij het opdragen van Jezus met Simeon en Anna op het tempelplein. Dan is er het toneel dat de wijzen kwamen en hun geschenken gaven en Jezus aanbaden.

De profetie van Simeon komt uit. Zij is moedig om onder het kruis te gaan staan. Er gaat een zwaard door haar hart, maar zij zwijgt. De laatste keer dat wij van Maria horen, is in de bovenzaal (Hand. 1:14), vóór de uitstorting van de Heilige Geest. Wij horen haar dus spreken en lofzingen, maar op mij maakt haar zwijgen de meeste indruk. Maria was de enige vrouw, die aanwezig was bij Zijn geboorte én bij Zijn sterven.

De Samaritaanse vrouw

Johannes 4

Mag ik uit uw beker drinken?

Toen ik eens een preek hoorde over Jezus en de Samaritaanse vrouw, kreeg ik kippenvel van die bijzondere gebeurtenis. Wat gaat Jezus ons hier nu leren? Dat wij goed naar onszelf moeten kijken en niet snel oordelen over mensen die anders zijn dan wij, en dat wij niet met een boog om hen gaan heenlopen. God heeft ons allemaal geschapen naar Zijn beeld en Hij houdt van ons allen. Deze ontmoeting is er een die je nooit meer vergeet. Het hoofdstuk ervoor is niet zo leuk, want de farizeeën hoorden dat Jezus populair geworden was. Jaloezie is erg. Jezus besluit om weg te gaan. Het was Zijn tijd niet om gepakt te worden.

Jezus vroeg aan de Samaritaanse vrouw: 'Mag Ik uit uw beker drinken?' Hij reisde van Judea naar Galilea, en hiertoe moest Hij door Samaria gaan. Jezus moest erheen om Zijn boodschap daar te brengen. Dit gebied werd bewoond door de Samaritanen, die als ballingen erheen waren gedeporteerd (2 Kon. 17:24-33). De Samaritanen erkennen alleen de eerste vijf boeken van het Oude Testament. Ze waren eigenlijk bastaard-Joden, Joden vermengd met andere volken. Maar Jezus is anders, want Hij discrimineert niet en ziet het hart aan.

Het onderwerp van deze inleiding is de omgang tussen Jezus en de vrouw. Zij komt op het heetst van de dag naar de bron om water te putten. Het is een moment van de dag dat je niet eraan moet denken om buiten iets te doen. Zij gaat juist dan naar de waterput, omdat zij niemand wil ontmoeten. Vijf

mannen had zij al gehad en de zesde was haar man niet, zij woonde met hem samen. Het zou zomaar een vrouw van deze tijd kunnen zijn. Het is zeker een aantrekkelijke vrouw geweest. Toch leidt zij een eenzaam leven. Als zij naar de bron loopt, zakt de moed haar in de schoenen. Daar zit een man en het is nog een Jood ook.

Zij weet niet wat haar overkomt als Jezus haar aanspreekt en om drinken vraagt. Zij antwoordt: 'Hoe kunt U mij om drinken vragen? U weet toch dat Joden niet omgaan met Samaritanen, laat staan een vrouw. Zij herkent Jezus aan Zijn taal en Zijn kleding, en ziet dat Hij een Jood is. Deze vrouw mag nu beslissen of zij Hem water geeft. Wat is dit toch bijzonder. De Zoon van God zit bij de bron en Hij vraagt om water aan een vrouw van de laagste categorie. Hij vraagt aan haar: 'Wilt u Mij bedienen?' Hij doorbreekt alle taboes. De Joden dronken in ieder geval niet uit een beker van een Samaritaan, om niet ritueel onrein te worden. Jezus deed dat wel, en zo wordt er een brug geslagen door een doodgewone vraag om wat water.

Jezus maakt van de gelegenheid gebruik om een ander onderwerp aan te snijden. Hij gaat gelijk naar de kern. Hij maakt haar nieuwsgierig en zegt eigenlijk: 'Als u wist wat God wil geven, en Wie het is die u om water vraagt, dan zou u Hem vragen en Hij zou u levend water geven'. Jezus is de Gave van de Vader. Het levende water is het symbool van de Geest, de Bron van eeuwig, goddelijk leven. Wie drinkt uit die Bron, krijgt in eeuwigheid geen dorst meer. Het water wordt in ons binnenste een fontein van water, dat opspringt tot in het eeuwige leven.

Jezus en de vrouw zitten nog niet op dezelfde golflengte. De vrouw begrijpt Zijn woorden niet. Jezus is bezig haar met Zijn licht bekend te maken en Hij doet dat stap voor stap. 'Heer', antwoordt ze, 'de put is diep en U hebt geen emmer. Waar wilt U levend water vandaan halen? U kunt toch niet méér doen dan onze voorvader Jakob?' De put was diep. In de tijd van Jezus was deze bron al uitgeput in kracht, er was nog maar een beetje water. Ze begrijpt niet dat Jezus iets anders bedoelde.

Hij leert haar een ander denkpatroon, om haar mee te nemen naar de waarheid van het eeuwige, levende water van Gods Geest. In Johannes 4:13-14 zegt Jezus: 'Iedereen die dit water drinkt, zal weer dorst krijgen; maar wie het water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat Ik geef zal in hem een bron worden waaruit water opwelt tot in eeuwigheid'.

Jezus nodigt haar uit om deel te gaan uitmaken van Gods nieuwe bruidsvolk. Dit houdt een geestelijk en eeuwigdurend huwelijk in, en zo wordt Hij de zevende Man in haar leven. Nog steeds begrijpt zij het niet, maar er ontstaat een vertrouwensrelatie.

Zij gaat Jezus als een profeet zien en vraagt: 'Geef mij dat water, Heer, dan zal ik nooit meer dorst hebben en hoef ik ook niet meer naar deze put te komen'. Ze raakt geïnteresseerd in de boodschap, omdat zij denkt dat het haar leven eenvoudiger zal maken. Plotseling vraagt Jezus: 'Ga je man eens halen'. Hoewel de vrouw probeerde de vragen van Jezus te ontwijken, liegt zij niet. 'Ik heb geen man', zegt ze tegen Jezus. 'Dat klopt', zegt Jezus, 'vijf mannen heb je gehad en die je nu hebt, is je man niet'. En hoe reageert de vrouw hierop? Wordt ze boos, zoals veel mensen dat worden als je hun de waarheid zegt? Nee, ze erkent Hem als Gods profeet.

Ze roept: Nu begrijp ik dat U een profeet bent. Ze is blij, want Jezus heeft haar de waarheid verteld. En Hij zal door Zijn Geest ervoor zorgen dat ze Hem niet alleen leert kennen als Profeet, maar ook als Priester en Koning. Toch geeft zij zich niet direct gewonnen. Ze haalt de godsdienstige verschillen erbij. Ze stelt de plaats van aanbidding onmiddellijk ter discussie. Onze voorouders aanbaden God op deze berg, en jullie zeggen dat Jeruzalem de plek is waar men God moet dienen. Jezus maakt van de gelegenheid gebruik en zegt dat de ware aanbidding overal kan plaatsvinden. De aanbidding is niet aan een plaats gebonden, maar aan de mens; ze komt vanuit zijn ziel. Iemand die God aanbidt, doet dat vanuit zijn hart, en in geest en waarheid. Samaritanen weten niet wat ze aanbidden. Wij als Joden weten het, omdat het heil, de behoudenis, uit de Joden is. De tijd is nabij en het uur is ook al aangebroken, dat mensen door de kracht van Gods Geest de Vader aanbidden om Wie Hij werkelijk is. God is een geest en slechts door de kracht van Zijn Geest kan men Hem echt aanbidden.

Na dit onderwijs zegt de vrouw tegen Jezus: ik weet dat de Messias komt, en wanneer Hij komt zal Hij ons alles vertellen. Met deze uitspraak geeft zij duidelijk aan dat zij meer ervan wil weten. Ze heeft het over de Gezalfde. Dat ben Ik, zegt Jezus dan. 'Ik ben het, die tot u spreek'. Ik ben de Messias. Jezus openbaart Zich aan haar, Hij maakt Zich bekend. Wat moet dit voor haar geweest zijn, wat een opwekking in haar leven! Op dit moment komen Zijn leerlingen terug van het boodschappen doen. En ondanks het feit dat ze zich verbaasden dat Jezus met een Samaritaanse vrouw sprak, vroegen zij Hem niets.

Nu de vrouw door Jezus tot deze ontdekking is gebracht, kan ze niet meer zwijgen. Ze holt weg, terug naar haar dorp; en zij gaat evangeliseren. Zij laat haar waterkruik staan. Helemaal vol van wat zij bij de bron heeft meegemaakt, en hoe Jezus in haar leven is gekomen, roept ze luid in de stad: 'Kom, kom mee! Er is iemand die alles van mij weet, ja echt alles. Zou dat niet de Messias zijn?' Ze was bij de bron gekomen om water te halen, en nu nodigt ze alle mensen uit om naar de Fontein van levend water te gaan. En ze luisteren naar haar. Door haar uitstraling van pure blijdschap en verwondering gaan de mensen geloven. Ze gaan met haar mee naar de Bron: de Bron van het leven, Jezus de Messias. Hoe overtuigend was haar boodschap en wat een geweldige vrucht kwam eruit voort, door dit getuigenis van deze vrouw.

De leerlingen vragen of Jezus iets wil eten en Hij antwoordt: 'Ik heb eten waar jullie niets van weten'. Zou iemand Hem wat te eten gebracht hebben?, dachten ze. Jezus zei: 'Mijn voedsel is te gehoorzamen aan de wil van Hem, Die Mij heeft gezonden en te doen wat Hij Mij heeft opgedragen. Jullie zeggen: 'Vier maanden nog en dan gaan we oogsten'. Kijk om je heen, het gewas is al klaar om geoogst te worden. Wie maait, zal beloond worden met de oogst van het eeuwige leven. Zij die zaaien en oogsten, zijn samen blij. Ik heb jullie gezonden om te oogsten in een veld waar jullie niet gezaaid hebben. Dat hebben anderen al voor jullie gedaan, zoals Johannes de Doper en ook deze Samaritaanse vrouw, en jullie profiteren daarvan. Kijk maar om je heen, hier is al een deel van de oogst. Dan zien ze de vrouw komen aanlopen met een hele groep mensen uit haar dorp, omdat ze geloofden wat de vrouw hun had verteld.

De Samaritanen luisteren naar Jezus en Zijn woord, en vragen Hem of Hij nog bij hen wil blijven. Ze zijn vol van Hem, en wat hebben ze een begeerte naar de woorden van het eeuwige leven. Jezus blijft nog twee dagen bij hen. Wat een rijk geloofsgetuigenis staat er in vers 42. De Samaritanen zeggen: Wij weten dat Hij de Christus is, de Zaligmaker van de wereld. Wij geloven nu ook, zeggen zij, omdat wij Hemzelf hebben horen spreken.

Jezus moest door Samaria gaan om daar de blijde boodschap te verkondigen. Vijf keer was deze vrouw getrouwd geweest, en nu had ze een losse relatie. Omdat de mannen vroeger de beslissing namen om te scheiden, was deze vrouw telkens weer verstoten. Waarom weten wij niet. Maar Jezus geeft om haar, Hij ziet de vrouw aankomen en kijkt dwars door haar heen. De Heilige Geest liet Hem alles zien over haar. Jezus zag haar nood en keek diep in haar

hart. Hij zag niet alleen haar probleem. Hij zag in haar een kostbare ziel, die geroepen was om een relatie met Hem te krijgen. Hij openbaarde Zijn hart, zoals een verlangende bruidegom die uitziet naar zijn bruid. Door haar geloof in Jezus wordt de vrouw zelf ook een overtuigende bron van geloof. De bron borrelde op in haar hart. Jezus vroeg om water, maar Hij is uiteindelijk Zelf de Bron van levend water. Door dit onderwijs en door deze dienst zijn er velen tot geloof gekomen. Eerst geloofden de Samaritanen door wat de vrouw zei, maar later gebeurde het door de woorden van Jezus Zelf.

Wat is het wonderlijk wat er in dit evangelie staat. Jezus gebruikt gewone mensen om Zijn werk groot te maken. Willen wij ook alles loslaten waaraan we zo gehecht zijn in dit leven, om Jezus als Verlosser en Heer te volgen? God laat Zijn licht opgaan over slechte en goede mensen. Gods Geest, daar zit beweging in, Hij kan alles bereiken. God kan overal aanbeden worden, als het maar gebeurt in geest en waarheid. Niemand kan dat uit zichzelf, maar met Jezus is alles mogelijk. Als Hij in je hart mag komen en jij net zoals deze vrouw kunt zeggen: 'Ik weet dat U gekomen bent', dan ben je niet meer alleen. Dan wil je werken en genieten in de tuin van eeuwige vreugde. Dan laten jij en ik onze kruik staan. Jezus laat de Bron van levend water in je opspringen en dan gaat het vanuit je hart stromen. Jezus was de laatste, de zevende Man in haar leven. Hij was de ware Jakob, en het kostte strijd. Daarom moest Jezus lijden, om aan het licht te brengen wie wij zijn: onrustige zoekers, gewonde zielen met onvervulde verlangens – tot wij rust vinden in Hem, Die ons is voorgegaan. Hij zei: Ik ben het. Kom hierheen, hier is het water voor iedereen die dorst heeft. Kom, ook al heb je zelf niets aan te bieden.

Het voorbeeld van Stefanus

De gemeente is geboren door de Heilige Geest, Die van boven gekomen is. Alle gelovigen zijn gedoopt in de Heilige Geest (1 Kor. 12:13), en ze hebben het beloofde levende water in hun binnenste ontvangen (Joh. 7:37-39). Gods eigen kracht is in hen aanwezig (Hand. 1:8).

De gemeente begon met 120 Joden, inclusief Maria, de moeder van Jezus. Ze groeide snel tot ruim drieduizend zielen, en daarna werd het getal van de mannen ongeveer vijfduizend (Hand. 4:4), en natuurlijk ook vrouwen en kinderen. Natuurlijk valt de satan aan! Dat doet hij op drie manieren:

1. vervolging van buitenaf;
2. zonde van binnenuit;
3. en onderlinge verdeeldheid.

De gemeente ervaart ook groeipijnen (Hand. 6:1-2). Het begint met gemor. In de woestijn begon het gemor ook in hun tenten. Problemen geven de oudsten de mogelijkheid om zichzelf te onderzoeken. De leiding neemt het serieus en ze zien in dat ze schuldig zijn. Zij waren te druk. We zien dat er twaalf apostelen zijn, en net zoals later Moody zeggen ze: het is beter tien andere mannen aan het werk te zetten dan zelf het werk van die tien te willen doen. In dit geval waren het zeven mannen (Hand. 6:3).

Je uitstrekken naar de eenheid is belangrijk (Rom. 15:5-6). Paulus zegt dat ons één zijn tot verheerlijking van onze God en Vader is. Het plaatje dat Paulus

neerzet is: één stem en één mond. De Vader heeft er ook voor gekozen om Zijn eigen heerlijkheid te openbaren: in de tabernakel, de tempel, en de Persoon van Zijn Zoon (Joh. 1:14). Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien (Joh. 17:15-22). Zijn heerlijkheid is in ons (Kol. 1:27). Wij worden door het zien van Zijn heerlijkheid veranderd naar Zijn beeld (2 Kor. 3:17-18). Wij leven in een wereld waarin die heerlijkheid is verdwenen. Wij hebben een hoge roeping. Het is zo belangrijk dat de wereld weet dat Jezus het antwoord is.

De Heere Jezus openbaart Zichzelf door de gemeente (Ef. 3:10). Dat is een hoge roeping! Zie, hoe goed en lieflijk is het als broeders ook samen wonen, daar gebiedt de Heere Zijn zegen (Ps. 133:1,3b; Matth. 18:20). De voorwaarde is eenstemmigheid. De broeders kunnen nu hun geloof en hun liefde bewijzen. Zij kiezen Griekssprekende dienaars en zijn niet bang om verandering aan te brengen. Het gebed en de bediening van het Woord heeft prioriteit voor de apostelen (Hand. 6:4-6). Dat reinigt mensen. De kwalificaties van een diaken (dienaar) worden beschreven in 1 Timotheüs 3:8-13.

Het doel is bereikt, want de eenheid is weer terug in de gemeente (Hand. 1:14; 2:46; 4:32; 5:12; 6:5). De Heere werkt sterk mee, zoals Hij beloofd had (Hand. 2:47; 4:31-33; 5:14; 6:7; vgl. Mark. 16:20). De aanval van de duivel is opgelost. De apostelen hadden het probleem serieus genomen.

Het licht valt hier op Stefanus, omdat hij zo vol was van de Geest. De betekenis van het woord 'vol' is: onder controle zijn van. Zijn naam betekent: overwinnaarskroon. Hij was vol van de Heilige Geest en vol van wijsheid, vol van geloof, vol van kracht, vol van het Woord (zie Hand. 6 en 7). Dat werd door anderen gezien. Zijn roeping was om de weduwen op te zoeken en praktisch te dienen, en we lezen ook dat er wonderen gebeurden. Het zijn niet langer alleen de apostelen, die op de voorgrond staan.

Stefanus was een groot man in de ogen van God. De wereld heeft het altijd verkeerd in haar beoordeling van wie groot is. Zij doodden zelfs de Zoon van God (Hand. 10:38-39). Waarom was Stefanus zo'n groot man? Hij werd gekozen uit velen. Zijn karakter gaf de doorslag. Vol van geloof en van de Geest betekent dat er geen plaats was voor twijfel. Zijn getuigenis had effect, hij kreeg de hulp van de Heilige Geest (Luk. 12:12).

Wat doe je als je een debat niet kunt winnen? Dan ga je toch roddelen (zie Hand. 6:9vv.). Een van de tegenstanders van Stefanus was Saulus, die uit

Cilicië kwam. Stefanus werd ervan beschuldigd dat hij tegen Mozes, God, de tempel en de wet sprak. Wat zei hij dan? De wet kan ons niet redden, het oude verbond is voorbij en de Middelaar van het nieuwe verbond is de Heere Jezus Christus, van Wie het Oude Testament getuigt. De bestraffing die zij kregen, was dat Stefanus op Mozes leek. Zijn gezicht was ook als van een engel (Hand. 6:15; vgl. Ex. 34:29-30). Dit geldt voor ons net zo (2 Kor. 3:7-11, 16-18). Het verschil is dat de heerlijkheid bij Mozes verdween, bij ons wordt het meer!

De wijze waarop Stefanus wordt behandeld, lijkt zo op die van de Heere Jezus. Allereerst huren zij valse getuigen en hitsen het volk op, dat hij tegen de wet van Mozes en de tempel zou zijn. Nadat ze geluisterd hebben naar zijn toespraak stenigen ze hem. De verdediging van Stefanus vult een lang hoofdstuk en hij geeft een geweldig commentaar op de Tenach. Hij begint en eindigt met Gods heerlijkheid (Hand. 7:1, 55). Gedurende zijn toespraak straalde zijn gezicht als van een engel. De Joden waren trots op Abraham, maar Stefanus geloofde ook in Jezus en wandelde in het geloof van Abraham (Joh. 8:56).

De Joden waren trots op hun besnijdenis, maar ze misten de innerlijke werkelijkheid. Ze waren trots op Jozef en op Mozes, maar Stefanus zag in hen schaduwbeelden van Christus.

Zowel bij Jozef als bij Mozes werden zij pas de tweede keer door het volk aanvaard. Jozef en Mozes illustreerden de verwerping van Jezus (Joh. 1:11). Als de Heere Jezus terugkomt, zullen ze Hem aanvaarden (Openb. 1:7; Zach. 12:10). Individuele Joden worden vandaag wel gered, maar als volk zijn ze nog blind. Handelingen 7 toont ons de volgende lessen:

1. Niet Stefanus, maar het volk was ongehoorzaam aan de wet (7:34-43).
2. Niet Stefanus, maar het Joodse volk verafschuwde de tempel (7:44-50).
3. Niet Stefanus, maar het volk wees God en Zijn waarheid af (7:51-53).

Je vraagt je wel af in wat voor wereld wij leven, waarin zulke prachtige mensen worden vermoord. Het hart van de mens is niet veranderd! Dat gebeurt alleen door Zijn genade. Het gevolg van zijn dood is, dat hij gekroond de hemel binnengaat (vgl. Openb. 2:10). Stefanus stierf ook met hetzelfde gebed als Jezus (Luk. 23:34). Zijn dood betekende het oordeel voor Israël. Ze hadden nu de Vader (vgl. 1 Sam. 8:3), de Zoon (Joh. 1:11), en de Heilige Geest (Hand. 7:51) afgewezen. Die zonde kon niet vergeven worden (Matth. 12:31-32). Het

oordeel kwam ook in het jaar 70 A.D. De dood van Stefanus leidde echter tot de bekering van Saulus en de verspreiding van het evangelie (Hand. 8:4).

Paulus' lijden voor de gemeente

Kolossenzen 1:24

Er waren en er zijn gelovigen die denken dat het lijden niet hoort bij gelovigen. Zij prediken het zgn. welvaartsevangelie. Zie echter 2 Timoteüs 3:12. Hier lezen wij een Bijbelse belofte, die ik nooit als reclame op een ijskast of ergens anders vind. Namelijk dat allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, vervolgd zullen worden.

Paulus schrijft aan de Kolossenzen: (...) ik verblijd mij in mijn lijden voor u en vul in mijn vlees aan wat nog ontbreekt aan *de verdrukkingen van Christus* voor Zijn lichaam, dat is de gemeente'. Het lijden van Paulus staat als een 'belofte' al vermeld aan het begin van zijn bediening (Hand. 9:16). Hij schrijft uitvoerig over zijn lijden in 2 Korinthiërs 11:18-33.

Aan het einde van zijn leven lieten veel broeders hem in de steek. Er waren ook mensen die leugens over hem verspreidden, en hij kon het niet recht zetten. Paulus leefde met onvervulde verlangens om naar Spanje te gaan (Rom. 15:24). Nero doodde Paulus en stierf zelf zes maanden later. De Heere verhinderde het niet. Ik draag de littekens van Jezus in mijn lichaam, zegt Paulus elders (Gal. 6:17). En wanneer Jezus Zelf verschijnt als de opgestane Heiland, dan toont Hij Zijn littekens (Joh. 20:20). Die littekens blijven er tot in eeuwigheid om aan de wereld te laten zien dat Jezus overwonnen heeft. Hij was, is en blijft het Lam dat staat als geslacht (Openb. 5:5).

Er staat dat het de verdrukkingen van Christus zijn, die Paulus aanvult in zijn vlees. *Jezus is de Deur*. Alles wat ons overkomt, is eerst door de Heere Jezus ondervonden. Het gaat echt niet om ons, maar het gaat om Jezus, die in ons hart woont. Paulus vindt zichzelf helemaal niet belangrijk (Hand. 20:24). Hij leeft belangeloos en vult in zijn vlees aan wat overblijft van de verdrukkingen van Jezus. Dietrich Bonhoeffer zei vlak vóórdát hij gedood werd: De Heere heeft Zijn Zoon niet gezonden om mijn verlangens te vervullen, maar wel Zijn beloften.

Paulus verheugde zich in het lijden, omdat het ter wille van de zaak van Jezus was. Daarin ligt ook een vorm van gemeenschap (Fil. 3:10). Je wandelt onder hetzelfde juk met Hem (Hand. 5:41). Dat leren wij ook van de Joodse gelovigen in de eerste gemeente (Matth. 5:10-12). Hier vinden wij weer zo'n aankondiging in de zaligsprekingen: 'Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen. Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt en door te liegen kwaad tegen u spreekt, om wille van Mij. Verblijdt en verheugt u want uw loon is groot in de hemelen, want zo hebben ze de profeten vervolgd, die er voor u geweest zijn'. Dat is voor ons juist een aanleiding tot vreugde (Luk. 6:22).

Paulus leed ook voor de heidenen. Hij was in de gevangenis vanwege zijn liefde voor hen (Hand. 22:22). Daarom hadden zij ook goede redenen om naar hem te luisteren. Zijn boodschap is heel eenvoudig: Jezus neemt in alles de eerste plaats in en is de allerbelangrijkste Persoon (Kol. 1:18).

Bron verantwoording cover:

Silhouetten 123rf.com (#36778498)

Distributie:

CBC 't Gulden Boek te Houten

Website: www.cbcboek.nl

E-mail: info@cbcboek.nl